

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 51.

Z KRAKOWA DNIA 25 CZERWCA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

Z Petersburga d. 18 Maja d. k.

Przybyli tu dnia 16 t. m. Hrabia Rumiancew, Kanclerz Państwa, i Wódz naczelny pierwszego woyska Jenerał piechoty Baron Sacken.

Dnia 5 Maja założono w Mohilowie dom dla ćwiczeń żołnierskich pierwszego woyska. O godzinie 10tej z rana, naczelny wódz Jenerał piechoty Baron Sacken, z Jenerałem i officerami udał się do katedralnej cerkwi, gdzie się już znajdowali: Arcybiskup Mohilewski i Witebski Daniel, z pierwszym kapelanem woyska i duchowieństwem, Gubernator cywilny z Urzędnikami i Marszałek Gubernialny ze znakomitszą szlachtą. Po modłach za zdrowie i szczęśliwe powodzenie Najukochańszego Monarchy, twórcy również tego, jak i wszystkich dobroczynnych zakładów w oyczyźnie naszej i całego Najjaśniejszego Domu, eagle zgromadzenie udało się na miejsce, przeznaczone dla tej budowy. Po obrzędach poświęcenia. Wódz naczelny położył pierwszy kamień tego gmachu; położyli także kamienie Arcybiskup, Jenerałowie, officerowie głównego sztabu. Gubernator cywilny i Marsza-

łek Gubernialny.

Dnia 19 Kwietnia, o godzinie 4tej z południa, w Powiecie Koroszański, w bliskości wsi Anoszkina, z wielkim loskotem zapadła do rzeki Donu góra wapienna, z lasem na niej porostym, zawałiła rzeki wzdłuż do 150 sążni, szerokości do 20, a wysokości do 30 sążni, na drugim nawet brzegu do 15tu sążni zajął. Bieg rzeki wziął kierunek w lewą stronę na błonie, a wpośród Donu utworzyła się szeroka równina nakształt rozwalin starożytnego zamku. Las zapadłej góry został nieuszkodzony.

— Dnia 20. —

Zeszłej Srody był pożar w Carskiem Siele i kosztowny ten pałac znacznie ucierpiał, a mianowicie kaplica i kilka pokojów zupełnie się spaliły. Tuż przy pałacu znajdujące się liceum, spaliło się także. Nie wiadomo jeszcze od czego się wszczął pożar.

Dnia 16. b. m. Kościół Grecki obchodził dzień Trójcy Najświętszej; jest to dzień także, w którym pułk Izmailowski gwardyi, obchodził święto swoje. Cesarz JMSc otoczony licznym i świetnym orsz-

kiem był w kościele tego pułku na nabożeństwie. Tegóż dnia był wieczorem wielki spacer w Katerynhofie. Piękny i pogodny czas dziwnie sprzyjał tej publicznej zabawie.

2 Paryża d. 6 Czerwca.

W tych dniach zaszły tu niespokojne zdarzenia. Dnia 2 b. m. gdy chory Deputowany Chauvelin, który tak gorliwie przeciw nowej ustawie o obiorach obstawał, kazał się z izby Deputowanych do powozu zanieść, zgromadziło się mnóstwo młodzi ży z laskami i parasolami, z której jedni krzyczeli: Niech żyje Król! drudzy, niech żyje Konstytucya! Po wielokrotnych z nieważeniach zaledwo P. Chauvelin niechać potrafił, i iak tylko niechał, powróciła zgromadzona kupa przed pałac posiedzeń izby i znieważyla wielu innych Deputowanych z partyi liberalistów. W kilka chwil tak wiele zbiegło się ludu, iż znajdowało się do 4000 zgromadzonych osób. Nakoniec przybyła gwardya narodowa i gwałtem rozpedziła zgromadzoną kupę, a patrole żandarmeryi przywróciły porządek. — Dnia 3 po ukończeniu posiedzeniu izby Deputowanych pokazal się podobnyż widok, który nieszczęściem okropniey się zakończył. Mnóstwo ludu stało na obu rogach pałacu izby, na moście Ludwika XVI i na placu Ludwika XV. Dopoki nie było wiadomo, że dnia tego pierwszy artykuł ustawy o obiorach większością 130 przeciw 125 głosom przyjęty został, wszystko było spokojnie; ale iak tylko dowiedziano się o jego przyjęciu, styszc się dał od strony mostu Ludwika XVI okrzyk: niech żyje Król! na który przeciwna strona odpowiadala: niech żyje

Konstytucya! Strony, to jest rojalistów i antirojalistów, czyli antiliberalistów i liberalistów, tak się roziały, iż zaczęły się z sobą bić. Natychmiast przybyła żandarmeryja dla rozpedzenia walczących, co udało się dopiero po uwiezieniu kilku osób. Zebrane mnóstwo cofnęło się potem na plac Karuzelu. Wleciała do dziedzińca i ogrodu Tuilleries zamknięte zostały, i gwardya Królewska stanęła pod bronią. Liczne patrole rozestane były w ulicę Rivoli i inne niedaleko Tuilleries będące. Jeden z nich został na placu Karuzelu znieważony; wystrzelił na powietrze; ale znieważanie bardziey się powiększyło. Jeden z uczniów prawa chciał gwardyjakowi wyrwać broń, ale od niego zabity został. Kula przeszła mu przez pierś, lecz miał jeszcze tyle siły, iż mógł zayść do jednego z domów w ulicy Charre, zkąd zanieiony był do swiego mieszkania. W Palais-royal zebralo się także nieco ludzi, ale patrole rozpedzily ich zaraz, równie iak znajdujących się w pobliskich bolicach. Kawiarnia Lemblin została przez policyją zamknięta. — Prefekt policyi wydal rozporządzenie zabraniające zgromadzania się ludu w ulicach publicznych, a mianowicie na Orsay, na moście Ludwika XVI i placu Ludwika XV z zagrożeniem, iż ci, którzy nie usłuchają urzédników policyi, lub słowami ich zelżą, lub na nich się targną, będą zaraz uwiezionemi i pod sąd oddanemi. — Kommissyja publicznego oświecenia na doniesienie iey, iż niektórzy z uczniów należeli do niespokojnych poruszeń, postanowila, iż każdy z uczniów skoro okaże się, iż pod jakim

badź pozorem (należał do rzeczonych zaburzeń, zostanie zaraz z listy wydziału wykreślony i nie będzie więcej do lekcyi przypuszczony. — Onegday w południe zebrano się kilkanaście ludzi przed szkołą medyczną, do której wcale nie należeli, i zamiarem ich było rozdać hasła czyli znaki, po których porańby się mogli po południu na placu Magdaleny. Jakóż po południu zebrano się na tym placu do 500 młodzieży, którzy udali się stamtąd na przedmieście S. Antoniego krzycząc ustawicznie: niech żyje Konstytucya! i nic iak tylko konstytucya! Lud jednak nie łączył się z niemi, ani ich okrzyków nie powtarzał. Człowiek, którego napodkali, został przez nich znieważony, ponieważ nie krzyczał, iak oni, ale: niech żyje Król! — Przed domem zabitego ucznia dnia 3, mieszkałcego w ulicy Petit - Carreau, który nazywa się Lallemand, zebrano się onegday wiele ludu i uczniów, dla oddania mu ostatniej posługi. Spokojność nie była jednak naruszona, i iak tylko woysko podejgańgło, rozesli się wszyscy. — Policya wsparta od woyska przedsięwzięła wszystkie środki dla zapobieżenia powstaniu zaburzeń. Lubo mnóstwo ludu zgromadziło się jeszcze przed pałacem Bourbon (w którym odbywają się posiedzenia izby Deputowanych) patrole gwardyi narodowej i żandarmeryi utrzywały jednak porządek. Wieczorem zebrano się także mnóstwo ludu przed Palais - royal i słyszeć się dały okrzyki: Niech żyje Król! niech żyje Konstytucya. O godzinie 8 został ten pałac zamknięty, równie iak kraty Tuilleries. Zapewniają, iż 35 hersztów tego zaburze-

nia uwięzionych, a kilkanaście ranionych zostało. Publiczna spokojność nie była jednak istotną przerwana.

Przed pałacem izby Deputowanych stoją znaczne oddziały piechoty i jazdy i nie wolno tam więcej iak 3 osobom razem się znajdować. Ciągłe chodzą jeszcze liczne patrole pomieście i sklepy w Palais - royal są zamknięte. — Marszałek Macdonald, major generał gwardyi Królewskiej, mianowany jest dowodcą osady Paryzkiej.

Wczoray było znowu nader burzliwe posiedzenie izby Deputowanych. Camille Jourdan wniósł, iż niż izba do innych obrad przystąpi, zastanowie się w przed powinną czyli iest wolną. Zalił się, iż wolność Deputowanych za izbą sromotnie zgwałconą została, iak n. p. na P. Chauvelin i innych, i żądał ukarania winnych. Nalegał o zawieszenie naradzeń poki Ministrowie nie zdadzą sprawy o zaszytych zdarzeniach. Przełożenie to, które wielu z strony liberalistów popierało, wielkie sprawiło wrażenie. — Po nim zabral głos P. Lafitte i odczytał list oycy zabitego dnia 3 ucznia Lallemand, w którym się żali, iż syn jego przez niektóre dzienniki spotwarzony został, iakoby chciał żołnierzowi wydrzeć broń, że był bez broni i nie w piersi, ale w krzyżo kulą trafiony został. P. Lafitte oświadczył swoje zadziwienie, iż cenzura nie pozwoliła tego listu do dzienników przyjąć. — PP. Constant, Girardin, Meun, Lescligneur i inni liberalni Deputowani żalili się, że także zelżonemi byli od tak zwanych rojalistów, którzy ustawicznie krzyczeli: niech żyje Król! że pomiędzy niemi poznali przebranych woysko-

wych, że Weteranie wzbraniłi się ich uwieścić, że iawno okazano zamiysł zabicia P. Lafayette, że powóz w którym iechał Constant, zatrzymać chciano, lecz powiedziano nakopiec, iż rzecz tę potrzeba na inny czas odłożyć — P. Chauvelin nie będąc dla choroby obecny, przysłał na piśmie oświadczenie, że powóz jego zagrożony był od ludzi z kłami żelazem okutymi, i że zdawało mu się postrzedz pomiędzy temi ludźmi przebranych wojskowych. Wszyscy liberalni Deputowani twierdzili, iż zrobiony jest przeciw nim spis, i nie chcieli należeć do obrad poki się rzecz nie wyjaśni. — Minister sprawiedliwości, P. Deserre, odpowiadając na przelożenie P. Camille Jourdan, wyraził, iż Ministrowie nie są jeszcze dokładnie uwiadomieni o zasłych zdarzeniach; ale przedsięwzięte są wszystkie środki, dla zjednania uszanowania dla Deputowanych i oddania winnych pod sąd. P. Deserre dodał, iż lepiej byłoby, gdyby niektóre mowy, jak n. p. P. Lafayette, w której wzywał niedoświadczoną młodzież do ozuwania nad prawami ludu, konstytucyją i wolnością, nie były z izby wysły. Nakoniec radził aby nie dawać zgorzenia Francyi i zakończyć posiedzenie. Tu wszyscy liberaliści powstali przeciw Ministrom, wszczęła się wielka wrzawa, i nie chcąc na nic głosować opuścili salę w liczbie 70 do 80 protestując się.

— Dnia 10. —

Dnia 5 rozpoczął się w izbie Parów sąd publiczny na Louvela. Droga, którą był prowadzony, licznem woyskiem była osadzona; w pałacu czyniła służbę

gwardyia narodowa. Ambassadorowie, Posłowie zagraniczni, a między nimi i Perski, znaydowali się pomiędzy licznymi słuchaczami. Przydował Kanclerz Dambray. Widok Louvela sprawił głębokie i powszechne wzruszenie. On tylko sam okazywał zimną krew, stałą i oburzającą obojętność. Poznał narzędzie zabójstwa, którego widok przeraził całe zgromadzenie, odpowiadał z widoczną spokojnością i wyraźnie na zapytania. Na zapytanie tylko: czyli przez czyją namowę lub czytanie iadowitych pism nie był do swej zbrodni nakloniony, zawołał żywo: nie! Przyznawał się do teofilantyzmu i chciał uchodzić za Francuza, który poświęcił się za oyczyznę; mówił, że nigdy nie czytywał dzienników, ale tylko prawa człowieka i konstytucyją; że jeżeli chciał się ucieczką ratować, to jedynie dla dopełnienia dalszych zabójstw, ale żadnego niema współnika. Na pojedyncze zapytania Parów, odpowiadał wyraźnie, iasno i krótko z największą przytomnością umysłu. Jednego tylko razu wymknął mu się wyraz zlecenie, i na zapytanie Pana Lecoulteux de Cantelcu, co przez ten wyraz rozumie, zdawał się być w kłopotcie; lecz w krótkce zapamiętał się i rzekł: było to zlecenie, które sam sobie dałem; z resztą nie jestem mówcą, ażebym potrafił dobierać wyrazów. — Dnia 6 na drugiem posiedzeniu mówił Jeneralny Prokurator, a po nim obrońca Louvela, P. Bonnet. Ostatni dowodził, że Louvel niema żadnych współników, że od dawna żył odludnie i zamykał się, że nawet umierający Xiążę Berry zawołał, iż to szalony! i wniósł, iż zbrodnia jego iako ta jego powinna być sądzoną. Gdy

Przydający zapytał się Louvela, czyli niema jeszcze co przywieść na swoją obronę, dobył z kieszeni dwie kartki i czytał, które tak oburzające są osnowy, iż nie podobna iey tu przytoczyć. Po ukończeniu mów, opuścili słuchające salę, i naradzała się i ba nad wyrokiem, a skoro zapadł, przeczytany był zbrodniarzowi i przywołaney publiczności. Louvel skazany jest na ścięcie i poniesienie kosztów sprawy. — Dnia 6 badał jeszcze raz Jeneralny Prokurator w więzieniu Louvela, ale nic z niego nie wyczerpnął. Nakoniec ofiarowano mu pomoc religii, którą naprzód odzucił, ale potem namyślwszy się, spowiadał się dnia tego i następnego dnia 7 w dniu trzecim. W dniu tym poczynione zostały naydogodniejsze środki do utrzymania publiczney spokojności. Dwa legiony w szyku do boju stały na placu Greve, (mieyscu trzecim) a kieressorowie gwardyi i żandarmeryi dwiema rzędami od więzienia aż do tego placu. Louvel idąc pomiędzy niemi spoglądał na wszystkie strony i zdawało się go cieszyć to mnóstwo ciekawych, których liczbę ieden z tutejszych dzienników do 300,000 podaje. Przybywszy iednak do rusztowania, wzrok jego okazał pomieszanie i niespokojność. Wprowadzony na nie, uklęknął i modlił się, a o minucie iedney po godzinie 6 z rana padła jego głowa od gilotyny. Widzowie rozeszli się spokojnie; lecz była to tylko pozorna spokojność, bo po godzinie 8 okazało się kilka set ludzi z łaskami na końcach okutemi na placu Kapucyńskim. Kupa ta idąc ku bramie Świętego Dyonizego krzyczała ustawicznie: Niech żyje Konstytucya! ludzie! niech żyje Cesarz! i precz... a pomazajac

się co krok, musiały patrole przed nią umykać. Dopiero przy Chateau d'eau dognał ją oddział dragonii i żandarmeryi koheuy i pochwycił z niej kilkunastu. Linijowe woysko na przedmieściu S. Antoniego, dokąd uciekali, pochwyciło ich więcej i do więzienia zaprowadziło. Do godziny 10 przywrócona została spokojność i nie była już dala tego przzerwana. — Dnia 8 o godzinie 9 w wieczór zaszły znowu niejakie poruszenia. Kupa młodzieży stanęła od bramy Ś. Dyonizego aż do Templu; ale gotowa zawsze siła zbroyna pochwyciła hersztów i do godziny 10 przywrócona została spokojność. Pomiędzy uwięzionemi znajdują się Jeneralowie Freysinet i Solignac, Pułkownik Dufay i szef szwadronu Duyergier.

Król zawsze jeszcze jest słaby. — Xże Angouleme powrócił tu d. 5 b. m. z swej podróży do niektórych okolic Francyi. — Jeneral Rapp oddał Królowi wydawany przez siebie opis obrony miasta Gdańska w r. 1813.

Niewyczerpany Xiądz Pradt drukuje znowu nowe pismo o obiorach, którego wydanie choroba tylko iego spóźniła.

Z Madrytu d. 27 Maja.

Przybyli tu Ministrowie Arguella spraw wewnątrznych i Perez de Castro spraw zagranicznych; pierwszy dla choroby nie objął jeszcze swojego urzędowania.

Klub Lorencini został z rozkazu Króla zamknięty, a trzy jego członki, które żądały oddalenia i śmiercią ukarania Ministra wojennego, są jako burzyciele spokojności publiczney pod sąd oddane. — Do wydanego przez Naczelnika prowincyi Madryckiey Paza Mendosa edykcyi

względem popełnionej zdradzieczności przez klub Lorencini i oddania pod sąd iey sprawców, dodaje dziennik tutejszy Universal następującą uwagę: "Rząd uznał za potrzebne oznajmienia mieszkańcom Madrytu powodów, które skłoniły go do położenia końca nadużyciom. Lubo wedle konstytucyi każdy poddany ma prawo podawania próśb, nie wolno jednak ani pojedynczemu człowiekowi, ani jakiemu bądź zgromadzeniu podawać przełożeń w imieniu ludu.,"

Obiory deputowanych do Stanów w prowincyach Madrytu, Toledo, Murcyi, Zamora, Burgos i innych ukończone już zostały, i wszędzie padł obiór na umiarkowane osoby z różnych stanów. Pamiędzy 47 wiadomych już deputowanych znajduje się 20 właściciele gruntowych, 9 Xięży, 12 patronów, i t. d.

Dnia 16 b. m. wydał Król wyrok następujący: "Pragnąc wielorakie zawady usunąć, które cechy i kongregacye wystawiają na przeciw rozwinięciu narodowego bogactwa, i wykształcenia kunsztów i rzemiosł, uznałem za potrzebne rozkazać, aby następująca uchwała, którą Stany w dniu 8 Czerwca 1813 w tym celu wydały, moc swoją wzięła: "Wszyscy Hiszpanie, lub cudzoziemcy zakładający w miastach i wsiach swoje mieszkanie, mogą bez przeszkody i bez żadnego innego upoważnienia, iak tylko ulegania przepisom policyi, co do zdrowia i czystości miast, zakładać wszelakiego gatunku fabryki i rękodzielnie. Mogą także prowadzić użyteczny przemysł i każde rzemiosło bez poprzedniego zapisania się do cechów lub okazania przed nimi zdatości, których prawa i zwyczaje zostały się niniejsza uchwała. — Ar-

tykuł z konstytucyi opiewa oprócz tego, iż każdy cudzoziemiec otrzymujący świadectwo naturalizacyi, ożeniwszy się z Hiszpanką i zaprowadziwszy iakowy użyteczny wynalazek lub nowy gatunek przemysłu w Hiszpanii, uzyskaie przez to wszystkie prawa Obywatelstwa.

z Londynu d. 6 Czerwca.

Przeciw wszelkiemu spodziewaniu Królowa nasza wczoraj w południe przybyła na pocztowym statku Xiężę Leopold w towarzystwie Pani Hamilton z Kale do Dowru, a dziś w wieczór, w towarzystwie rzeczoney Damy i Ławnika Wood, do Londynu i do domu ostatniego wysiadła. — O bawieniu iey w St. Omer i o uczynionych iey przez Lorda Hutchinson propozycyach zawierają pisma tutejsze wiele okoliczności, z których następująca zdaie się być najpobudliwszą do prawdy: Lord Hutchinson i P. Brougham prabali dnia 3 b. m. w wieczór do St. Omer, Lord Hutchinson doniosł Królowey, iż ma od Króla zlecenie uczynienia iey propozycy; lecz ona kazała mu odpowiedzieć, iż nie słucha żadnych propozycy aż w Anglii. Namyśliła się jednak; kazała nazajutrz przywołać do siebie Lorda Hutchinson, i żądała, aby iey na piśmie podał swoje propozycyie. Lord Hutchinson napisał więc co następuje do P. Brougham: "Niemam wprawdzie formalnego zlecenia, którebym mógł Królowey Jmci podać; ale udzielam W Panu treść narad z Lordem Liverpool. Ministrowie J. K. Mci proponują Królowey Jmc. rocznie po 50,000 Fs. aż do śmierci, pod warunkami iakie Król poda, a temi iak się domyslaam będą: ażeby zrzekła się na zawsze stopnia i tytułu Królowey Angielskiej i należenia do ro-

dziny Królewskiej, nie mieszkająca w Anglii, ani tam nie przybyła, gdyż przybycie iey da powód do poselstwa do parlamentu i zerwania wszelkich z nią układów. Nie sądzę, aby inne przydano jeszcze do tego warunki, a jeżeliby przydano, tedy bardzo mało znaczące. Muszę jeszcze udzielić w Panu wyimek z listu Lorda Liwerpool. — Konieczną jest rzecz, pisze on, aby Królową uwiadomić, iż jeżeliby usłuchała zley rady, i przybyła do Anglii, tedy wszystkie układy zostaną z nią zerwane. Postanowieniem już bowiem jest, iż tak tylko stopą na ziemi Angielskiej stanie, zaraz przeciw iey prawnie postąpieniem będzie. — Upraszam więc Królowey Jmc. najpokorniej (dodał Lord Hutchinson na końcu swojego listu) aby zastanowiła się nad temi propozycjami i w tak ważney sprawie nie postąpiła z pędzikiem. Spodziewam się, że nie weźmie za złe mey rady. — P. Brougham oddał ten list Królowey, który z największym gniewem przeczytała, i pytała się o iego zdanie. Ten odpowiedział, iż radzić iey nie może, aby przyjęła te warunki, ale sama najlepiej osadzić potrafi w jakim znajdzie się położeniu i co ma uczynić, na co odpowiedziała: już postanowitam. Natychmiast wyjeżdżam do Anglii. W Londynie zastanowię się dopiero nad propozycjami Króla. Z największym pośpiechem opuściła St. Omer w towarzystwie Pani Hamilton; w drugim powozie iechały iey kobiety, a w trzecim P. Wood z przyswojonym iey synem Austin. Włoski swój Dwór, Szambelana Bergami, Koniuszego Vasali, i t. d. zostawiła w St. Omer. Z trudnością dostała się do Kales z braku kopii,

a bardziej dobrej chęci. Jak tylko tam przybyła, wsiadła zaraz na pocztowy statek, który o godzinie 6 z rana odpłynął i dla przeciwnego wiatru dopiero o iwszey z południa do Dowru przybył. Przesiadła się zaraz na otwartą łódź przy okrzykach mnostwa ludu wysiadła na brzeg. Lud przymusił ją do wsiadzenia do powozu, który aż do gospody Jorku ciągnął. Dowódca Dowru nie wahał się powitać ją wystrzałami z dział; ale gdy przed iey mieszkaniem postawiona straż honorowa, odeszła ją mówiąc: że nie potrzebuie straży żołnierskiej. Wczoraj o godzinie 5 z rana udała się do Londynu, nocowała w Sittingbourgu, a dziś o godzinie 7 wieczorem do tey stolicy przybyła. Gdy wieździła do Londynu, Ławnik Wood siedział po prawey iey stronie, a Pani Hamilton na przeciwko z gletulą dziewczynką, którą Królowa także za swoją przyjęła. P. Wood ustąpił iey swojego domu w Westminsterze i z całą swoją rodziną wybił się z niego.

Jak tylko dnia 5 dowiedzieli się Ministrowie o przybyciu Królowey do Dowru, zebraли się zaraz na gabinetową radę, którą dosyć długo trwała, a dziś rano odbyła się druga dwie godziny trwająca, na której ułożone zostało następujące do parlamentu Królewskie poselstwo:

"Z powodu przybycia Królowey do Anglii, uznał Król za potrzebne podać izbie niektóre papiery tyczące się postępowania Królowey w czasie iey bawienia za granicą, które J. R. M. ścisley rozważce izbie poleca. Król użył wszystkich sposobów, które tylko w iego znajdują się mocy, aby uniknąć tey nie tylko dla iego ludu, ale i dla niego bo,

lesney rozprawy; ale zrobiony przez Królową krok, nie zostawił mu innego środka. Czyniąc Król to udzielenie, ufa najmocniej, że izba takie przedsięwzięcie środków, iakich sprawiedliwość sprawy, honor i powaga korony wymaga. — Po odczytaniu tego poselstwa, oświadczył Lord Liwerpool w wyższej izbie, iż dziś jeszcze waięsie adress podziękowania Królowi za to poselstwo, bez obowiązania się jednak do nadzwyczajnych środków, ale jedynie zapewnienia I. R. M. że izba takie przedsięwzięcie kroki, iakich ważność sprawy i powaga tronu wymagają. — Potem żądał, aby złożone papiery oddane zostały do roztrząszenia tajney kommissyi. — Lord Castlereagh odczytał też poselstwo w niższej izbie i wniósł adress podziękowania.

Prawdziwi przyjaciele tronu i oyczyzny (wyraża jedno z pism Ministrowskich) ubolewają bardzo nad zdarzeniem, którego skutki pomyślnemi być nie mogą, a wyrachować ich jeszcze nie podobna. Tak zwani przyjaciele Królowey przyłożyli się do kroku, bez którego obeysć się mogło, i który odstąpi rzeczy, które wolanoby widzieć zasłoną pokryte. Pan Ławnik Wód, który tak gorliwie na Szpiega Edwarda nastawał, jest teraz głównym powiernikiem Królowey. P. Brongham i Lord Hutchinson nie powrócili z nią do Anglii, ale pozostali w St. Omer. Królowa oddała się podobno w ręce fakcyi, dla której obojętną jest rzecz czyli działał pod imieniem reformy lub Królowey Angielskiej. — Oppozycyjne zaś pisma chwają bardzo postanowienie Królowey ziechante do Anglii. — Na wszystkich rogach ulic przyklepiane są kartki uwiadomiałe o przyjeździe Kró-

lowey i wzywające lud do przyłożenia się do odzyskania tey praw. Nigdzie nie mówią iak tylko o Królowey, i ciekawa jest, co z tego wypadnie.

Dziś o godzinie 2 z południa udał się Król w zwyczajney okazałości z pałacem Carltonhouse do wyższej izby, dla zatwierdzenia w obu izbach uchwaloney listy cywilney.

Sławny Reprezentant miasta Dublina Grattan umarł tu dnia 4 b. m. w 74 roku życia. Od 5 miesięcy chorował na wodną puchlinę, i iak tylko mu się cokolwiek polepszyło, udał się zaraz do Londynu, chcąc sprawę Katolików Irlandzkich wprowadzić do parlamentu i poprzeć; lecz ta podróż śmierć mu przyspieszyła.

List z Londynu pod dnem dzisiejszym wyraża: Od godziny 10 do 11 w wieczór słychać w mieście dzwonięcie i o podał strzelanie, zapewne w tey chwili o godzinie trzy kwadrans na rzetą jest zaburzenie w zachodniej części miasta.

Mamy do 10 Maja Amerykańskie gazety. Prezydent posłał do Kongressu poselstwo z dołączeniem listów między Rządem i Postem Hiszpańskim Generalem Vives, z których okazuje się, iż ostatni stósownie do swey instrukcyi nie mógł zatwierdzić traktatu względem nastąpienia Floryd, ale sądzi, iż Król to uczyni, skoro odbierze potrzebne wyjaśnienia. Prezydent proponuje, aby zawiesić wszelkie zaczepne środki, póki rząd Hiszpański, którego nowe zasady obieciają prędkie pojednanie się, dokładniej się nie urządzi.

Listy z wyspy S. Tomasza donoszą pod dnem 18 Kwietnia, że wojsko Hiszpańskie w liczbie 5000 ludzi pod Generalem Morales w Karakas od patriotów zupełnie pobite zostało.

DODATEK

DO N^{RO} 51.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 25 CZERWCA 1820 ROKU W NIEDZIELĘ

— Z Krakowa. —

Cokolwiek cierpiąca zdolnem jest pocieszyć ludzkość, to Światley Publiczności obojętnym być niemoże; w tem przekonaniu spodziewamy się, że z uczuciem pełnem roskoszy dowie się Publiczność, iż dnia 17 b. m. dwie ciemne osoby z narpomyślniejszym skutkiem w Szkole praktyczney Chirurgji operowane zostały od JP. Lewkowicza Prof. ssoza tej nauki, w przytomności W. Sawiczewskiego Med. i Chir. Doktora, równie iak uczniów tej Szkoły.

Dawniey zaś operowany na kamień od tegóż Professora, dziś zdrów zupełnie znajduje się na Wesoley i pełni powinności fortiana.

Z Berlina d. 17 Czerwca.

Nayaśnniejszy Król powrócił dnia 15 o godzinie 8 w wieczór z swey podróży do Pomeranii i Meklenburga w pożądanem zdrowiu do Charlottenburga. Tegóż dnia powrócił tu J. Królewicowska Mość Następcą tronu.

Dwór Królewski zawdziął dnia wczorayszego na dni 14 żalobę po zmarley owdowialey Xiężnie Fryderyce Zofii Wilhelminie Nassau Oranien.

Z Pragi d. 10 Czerwca.

Dziś powrócili tu Nayaśnniejszy Cesarstwo Ichmość w pożądanem zdrowiu z swey podróży do Teresienstadt. Przybycie Ich obchodziła ta twierdza oświeceniem wszystkich domów. Dnia 7 po południu przybyli tam NN. Królestwo Sasey, z Xiężniczką Augustą i Xiężną Pirkenfeld i nayuroczyśeiey przyiętmi zostali. W wieczór z powodu przybycia wysokich gości było miasto powtórnie oświecone. NN. Królestwo Sasey zabawiłi dnia 8 z NN. Cesarstwem, a nazajutrz dnia 9 udali się przez Teplitz na powrót do Drezna.

Z Kopenhagi d. 10 Czerwca.

Ces. Róssyyski Posel przy Dworze naszym, Baron Nicolay, przedsięweźmie w krótcie podróż do Finlandyi, dla odwiedzenia swoich rodziców.

Przyięcie Xięcia Chrystyiana Duńskiego i jego Małżonki za członki Arkadyyskiej akademii w Rzymie, dało powód jednemu z pism tuteyszych do na-

Z powodu zaczenia się prenumeraty na Gazetę Krakowską od 1go Lipca r. b. uprasza iey Redakcyja Łaskawych Czytelników o wczesne się zgłaszanie.

mienienia cokolwiek o poczęciu i celu tego towarzystwa. Jak wiadomo Akademia ta wzięła swój początek ze szkolek, które mnóstwo uczonych u Królowej Szwedzki Chrystyny podczas iey w Rzymie mieszkania w roku 1674 miewało. Celem iey jest ulepszenie Włoskiej poezyi i wymowy, zwłaszcza przez pismienne prace.

Terazniejszy Angielski mórski Officer Seoresby, (wyraża iedno z pism tutejszych) który należał do wyprawy do bieguna północnego pod Kommodorem Ross, towarzysząc Oycu swojemu na okręcie Rezolucyja z Whitby na pół w wielorybów, doszedł do 19 stopnia wschodniej długości, i 81 stopniów i 30 minut północnej szerokości, a zatem znajdował się tylko o 125 jeograficznych mil od bieguna północnego. Do bieguna południowego nie zbliżono się jeszcze, iak do 72 z stopni, a tatem odległość do niego wynosi jeszcze 250 mil jeograficznych.

Dotąd sprowadzano tylko do nas cytryny, pomarańcze i inne owoce z Włoch, teraz możemy je mieć i z krajów Deja Trypolu, co przypadek odkrył. Kapitan Felsted z Flensburga popłynął z towarami do Trypolu, a nie mogąc na powrót dostać ładunku, nakupił cytryn, pomarańczy, i t. d. które w tych dniach sprzedawane były na giełdzie. Owoce te są daleko dojrzałsze, niżeli sprowadzane dotąd z Messyny i St. Michel.

Z Hagi dnia 10 Czerwca.

Minister Balk powrócił tu z Kongresu Wiedeńskiego.

Przez Niderlandy przebiegło wiele

gońców z Paryża z doniesieniami o tamtejszych zaburzeniach.

Angielski Admirat Popham oczekiwany był znowu z zleceniami na Hayti (części St. Domingo pod Chrystofem.)

Pierwsza Izba Stanów jeneralnych nie przyjęła projektu do ustawy o urzędzeniu prowincjonalnych sądów; nie zdawało iey się, ażeby sędziowie tylko na pięć lat byli mianowani i płatni z tax sądowych.

Od brzegów Menu d. 13 Czerwca.

Seym związku Niemieckiego obchodził wczoraj uroczystie rocznicę podpisania przed pięciu laty w Wiedniu Aktu związkowego, iako też podpisane w Wiedniu dnia 15 z. m. iego rozwinięcie, które do protokołu w pisać i wydrókwować postanowił. Po ukończonem posiedzeniu nastąpił wielki obiad u Prezydującego Posła Hr. Buol-Schauenstein.

Król Bawarski nie tylko zatwierdził w Aszaffenburgu instytut Angielskich Pannien, które od dawna trudnią się edukacyją niewieściey młodzieży, ale nawet ich uposażenie powiększył.

Urządzą teraz sąd apelacyjny dla miast wolnych, który w Lubece mieć ma swoje siedlisko.

Odroczenie zgromadzenia Stanów Wirtembergskich nastąpi w ciągu bieżącego miesiąca. Zgromadzenie to przez krótki czas swoich posiedzeń zrobiło bardzo wiele dla dobra oyczyzny, i deputowani mogą z przekonaniem, iż dopełnili swojego powołania, do domów powrócić.

Z Sztokholmu d. 6 Czerwca.

Wszystkie przeznaczone na popis przed naszą stolicą wojska, ścięły już do obozu, i wynoszą do 6000 ludzi. Królwie Następca tronu objął nad nimi naczelne dowództwo. Wszystkie pulki otrzymały nowe mundury i wystawiają nader piękny korpus.

Ces. Rossyjski Posel przy naszym Dworze, Jenerał Suchtelen, odpłynął wczoraj do Petersburga. Podczas jego niebytności zawiadywać tu będzie interesami Jenerał major Löchner.

Gazeta tutejsza *Amnärkaren* zachęca do wystawienia pomnika Bohaterowi Szwedzkiej wolności Engelbrecht.

R O Z M A I T O S C I.

Jest wzmianka w dziennikach zagranicznych, że na przylądku Dobrey nadziei buduje się obserwatorium. — Interessują, tą jest rzeczą widzieć iak po wszystkich częściach świata coraz bardziej rozszerzają się naukowe instytuta.

Państwo Niemieckie dało powód do wystawienia tego nowego obserwatorium. Obserwator bowiem Seeberski Pan Enke wyrachował, że pomiędzy Kometami uważanemi w ostatnich latach, powróci znowu jeden z nich za 3 lata i 3 miesiące blisko ziemi, i będzie mógł być nay-

wyraźniej widzianym w 1822 roku z Przylądka Dobrey nadziei. Rachunki te przedstawione Królewskiej Akademii nauk sprawiły, że wystawienie obserwatorium na tym przylądku było Angielskiemu rządowi podanem i od niego uchwalonem. O! wiele to obserwacją i rachunkiem P. Eoke nieroszerzy się poznanie Nieba! Takiemi to są skutki w spólnego działania Rządu z Instytutami naukowemi.

W Wiedniu dnia 14 Czerwca (między godziną 7 i 8 z rana widziano rzadkie zjawienie dwa obok siebie na obłokach słońca.

Przemysłni Amerykanie opatrują teraz Kamczatanów na zimę w południowe owoce, bydło i inne żywności z wysp Sandwich. Ztamąd udają się do Irkucka dla zakupywania płodów Chińskich, i zawożą tam Kamczatarskie. Jedwab Chiński jest artykułem, którego naywięcej zakupują.

W Bonn Professor Schlegel wykladać będzie tego lata Sanskrit, i założona tam zostanie drukarnia dla Indyjskiej literatury.

D O N I E S I Ę N I A

Trybunał I. Instancyi w. M. Krakowa i jego Okręgu, podaje do publiczney wiadomości, iż stó ównie do Reskryptu Senatu Rządzącego z dnia 3 Sierpnia 1819 r. do Nr. 2427 i następných w tej mierze wydanych Rozporządzeń w myśl Prawa, na Zgromadzeniu Reprezentantów w dniu 15 Grudnia 1818 r. względem Domów spuściznatych zapadł go, po bezskuteczem wzywaniu Właścicieli do przedsięwzięcia Reparacyi postępując, przez publiczną Licytacją w Trybunale swym odbyć się mającą, Kamienica, cżyli zwaliska przy ulicy Swięckiej pod Nr. 326 stojąca, do Agnieszki Sadowskiej i iey Dzieci należące w dniu 20 Lipca r. b. sprzedane zostaną. Warunki sprzedarzy są następujące:

1) Chęć licytowania mający winni są tytułem Vadii przed rozpoczęciem Licytacyi iotą część szacunku, w Summie Złp. 1584 gr. 24 przez w sztuce biegłych, u-

stanowionego, to jest: kwotę Złp. 158 złożyć. — 2) Nabywca ma połowę szacunku w dni 10 złożyć do składu Sądowego, a druga połowa pozostanie przy nieruchomości nabytej do lat trzech, z obowiązkiem płacenia prowizyi 5 od 100 wolno; jednak Nabywcy cały szacunek, całą sumę z Licytacji wypadającą w powyższym terminie złożyć. — 3) Nabywca obowiązany jest stosownie do Uchwały Sejmowej z dnia 15 Grudnia 1818 r. kupić przez siebie nieruchomość w przeciągu roku i wyreparować. — 4) Niedopełniający powyższych Warunków, utracą Vadium i owa Licytacja na jego koszt przedsięwzięta zostanie. Opisy powyższych nieruchomości z ich oszacowaniem znajdują się w Kancelarji Pisarza Trybunału.

W Krakowie dnia 27. Maja 1820 roku.

(podp:) *Bernard Dwernicki.*
Skarżyński, Sekr: (m. p.)

Nro. 14622
2065.

Kommissya Województwa Krakowskiego.

Z Obrachunku wzajemnych pretensji między Skarbem Królestwa Polskiego a W. Olechowskim byłym Dzierżawcą Dóbr Rządowych Węgrze, dawniej w Departamencie Krakowskim, a na teraz w Okręgu Wolnego kraju Krakowa położonych z lat 182 $\frac{1}{2}$ wykazaną została zaległość z czasu Administracji na resico rzeczonych Dzierżawcy w roku 1811 ustanowionej na owczesym Administratorze, Franciszku Jaskulskim z czasu Administracji od 23 Września 1811 do 28 Kwietnia 1812 roku w Summie Złp. 402 gr. 12 $\frac{1}{2}$ Janie Kuligowskim z czasu Administracji od 28 Kwietnia 1812 roku do końca Maja tegoż roku Złp. 1,530 gr. 6.

Gdy pobyt terażniejszy rzeczonych Administratorów wiadomym nie jest; Kommissya przeto Wojewódzka wzywa onych, aby powyżey wytknięte zaległości w przeciągu dwóch miesięcy do kasy Głównej Poborów tutejszego Województwa tem pewnie wnieśli, ile że przeciwnym razie po upłynieniu bez skutecznym terminu tego, muszoną by była śledzić ich majątku i na takowym, satysfakcyi poszukiwać.

W Kielcach dnia 6 Maja 1820 roku.

Prezes *Wirlogowski.*
Zast: Sekr: Jen: *Chybowski.*

W dniu 27 Czerwca r. b. 1820 o godzinie 3 po południu w Krakowie przy Ulicy Świeckiej pod L. 327 odbędzie się w drodze exekucyi Sądowej zatradowanych nieruchomości Licytacja jako to: meblów pokoiowych, zegarów, sreber, niemniej piwa krajowego w butelkach; chcący licytować raczą się w terminie i miejscu do Licytacji wskazanym z gotowem zgłosić pieniądzm. Będą także i mieszkania w Domu powyżey powołanym na lat dwa wydzierżawionemi to jest: od 1 Lipca r. b. do ostatniego Czerwca 1822 roku. Warónki do dzierżawy przed rozpoczęciem się Licytacji Urząd wykonawczy Licytantom ogłosi.

W Krakowie dnia 16 Czerwca 1820 roku.

H. Salamowski. K. S.

Wieś Wierzbica w Obwodzie Stopnickim powiecie Szadrowskim leżąca o dwie mile od Kielc, trzy mile od Pińczowa, mająca siano, las znaczny dziedziczą JW. Stanisława Hrabę Szaniawskiego, Orderów Orła Białego, Stego Stanisław Kawalera, z wolnej ręki jesdo puszczenia w zastaw; życzący sobie tę wieś mieć zastawą, ma się udać do Właściciela Dóbr tych, mieszkającego w Krakowie w Grodzkiej Ulicy pod L. 180 w Własnym Jego Domu.

Handl Działołtego jest w chęci z Towarów wyprzedania się przez wolną aukcyą w Domu pod Nr. 452 w Rynku, składających się z najpiękniejszych Jedwabnych, Wełnianych, Bawełnianych Towarów i Gallanteryi, która to aukcyia zacznie się dnia 22 Czerwca 1820 roku i codziennie od godziny 9 rano, a po południu od 3 odbywać się będzie.